

El Magnificat de Bach

diumenge
—19 h
18/04

Teatre
Auditori de
Granollers

Programa

PART I

G. F. HÄNDEL: **Coronation Anthems**
Zadok the Priest HWV 258
My Heart Is Inditing HWV 259

Cor Jove Amics de la Unió (Marta Dosaiguas, direcció)
Orquestra de Cambra de Granollers (Corrado Bolsi, direcció)
Edmon Colomer, director convidat

B. VIVANCOS: **Aeternam**, per a orquestra de corda

Orquestra de Cambra de Granollers (Corrado Bolsi, direcció)
Edmon Colomer, director convidat

PART II

J. S. BACH: **Magnificat BWV 243**

1. *Magnificat* (cor)
2. *Et exultavit* (soprano 2, **Txell Milà**)
3. *Quia Respexit* (soprano 1, **Laia Frigolé**)
4. *Omnes generationes* (cor)
5. *Quia fecit* (baix, **Vincent de Soomer**)
6. *Et misericordia* (alto, **Eulàlia Fantova** i tenor, **M. Thomson**)
7. *Fecit potentiam* (cor)
8. *Deposuit* (tenor, **Matthew Thomson**)
9. *Esurientes* (alto, **Eulàlia Fantova**)
10. *Suscepit israel* (cor de noies)
11. *Sicut locutus est* (cor)
12. *Gloria* (cor)

Laia Frigolé, soprano*
Eulàlia Fantova, alto*
Matthew Thomson, tenor*
Vincent de Soomer, baix*
Txell Milà, soprano

*Solistes guanyadors de la Beca Bach de la Fundació Salvat

Cor de Cambra de Granollers (Josep Vila Jover, direcció)
Orquestra de Cambra de Granollers (Corrado Bolsi, direcció)
Edmon Colomer, director convidat

Fitxa artística

Violí I: Corrado Bolsi, Cristian Benito, Enric Riera, Laia Besalduch, Raquel García
Violín II: Antònia Escalas, Chus Castro, Eduard Herrero, Mireia Carreras
Viola: Maria Juan, Marta Sedó, Montse Vallvé
Violoncel: Anna Costa, Mireia Quintana, Tais Costa
Contrabaix: Mònica Serra
Flautes: Júlia Santos i Martí Santacana
Oboes: David Perpiñan, Nuria Moreno
Fagot: Laura Serra
Trompetes: Josep Lluís López, Gonzalo Álvarez, Carles Martí
Orgue: Vicenç Prunés
Percussió: Marc Clos

**Orquestra de
Cambra de Granollers**
(Corrado Bolsi, director)

Cor Jove Amics de la Unió
(Marta Dosaiguas, directora)

**Cor de Cambra de
Granollers**
(Josep Vila Jover, director)

Edmon Colomer,
director

cor
jove
cor de
cambra

Orquestra de Cambra de Granollers
Teatre Auditori de Granollers

El Cor i l'Orquestra de Cambra
de Granollers són
formacions residents al
Teatre Auditori de Granollers

Fundación
Salvat

Temporada
2020-2021

📍 @TAGranollers
📺 @teatreauditori
📷 @teatreauditoridegranollers

L'esplendor del barroc

Tot i haver nascut amb només cinc setmanes de diferència, i a 150 kms. de distància, Bach i Händel mai no es van conèixer personalment. L'un i l'altre van tenir trajectòries professionals i personals completament oposades, però la seva música, magistral, respira un mateix alè i és l'estendard del barroc germànic. Avui sentirem obres de caràcter festiu i solemne compostes fa gairebé tres-cents anys i que segueixen elevat cors i esperits de mitja humanitat.

L'onze d'octubre de 1727 va tenir lloc a l'Abadia de Westminster de Londres la cerimònia de coronació de Jordi II, de la dinastia dels Hannover, com a rei d'Anglaterra. La música per a aquesta ocasió tan solemne va ser encarregada a Georg Friedrich Händel que, tot i ser d'origen alemany, havia obtingut la nacionalitat britànica feia tot just set mesos. El futur rei el va escollir d'entre tots els aspirants per l'estima que li tenia tant el poble anglès com tota la família reial, i en especial la seva esposa Carolina, que era una entusiasta melòmana i admiradora de la música del teutó.

A Anglaterra, la música per a les coronacions comprenia diversos *anthems*, és a dir himnes de caràcter religiós, per a cor i orquestra, i en llengua anglesa. En aquella ocasió Händel va disposar d'un gran nombre de cantants i instrumentistes: probablement, aquest va ser el conjunt musical més nombrós i variat que mai havia dirigit. Händel va compondre quatre *anthems* basats en textos extrets de la Bíblia, i avui en sentirem dos, probablement els més cèlebres. El primer es titula *Zadok the priest*, i va ser interpretat a l'inici de l'ofici litúrgic, a mode d'entrada i acompanyant el seguici reial: s'inicia amb una introducció instrumental, que avança solemne i elegant, creixent progressivament en volum fins a l'entrada del cor en *fortissimo*, en un autèntic esclat de joia. A continuació introdueix unes aclamacions encapçalades pel cèlebre *God save de King (Déu salvi el rei)* que semblen ben bé crits del poble traduïts en forma coral, i s'acaba amb un episodi espurnejant que combina els mots Aleluia i Amén. *Zadok the priest* va arribar a ser tan estimat pels anglesos que va ser l'obra més interpretada de Händel durant dècades i es va convertir en una mena d'himne nacional oficiós. I la seva fama s'ha perllongat fins als nostres dies: als "futbolers" segur que us sonarà l'episodi inicial...!

L'altre *anthem* que sentirem avui és *My heart is inditing (El meu cor bull de belles paraules)*, el més dolç i plàcid de tots quatre, escrit per al moment de la coronació de la reina Carolina, i que vol ser com un himne a la bellesa i la bondat de totes les princeses de la casa reial anglesa, incloent-hi les tres filles que tenia el matrimoni (i de les quals Händel n'era mestre de música). La secció final, però, torna a ser exultant i enèrgica, i clou la part musical de la cerimònia. Amb aquestes peces, Händel va encetar un nou estil i una nova concepció en la música per a celebracions i solemnitats, que s'ha perpetuat fins als nostres dies.

Johann Sebastian Bach va ser nomenat *kantor* de Sant Tomàs de Leipzig el 31 de maig de 1723, i una de les seves tasques principals era proveir de música litúrgica les dues principals esglésies de la ciutat. La feina creativa que va fer en els sis primers anys a Leipzig va ser colossal: va compondre 265 cantates (moltes d'elles s'han perdut), i diverses obres de gran magnitud com l'*Oratori de Nadal*, quatre de les cinc *Passions*, diversos motets i el *Magnificat* que escoltarem avui. Aquest *Magnificat* BWV243 va ser escrit per a cinc solistes, cor a cinc veus, i un conjunt instrumental integrat per la corda, dues flautes, dos oboès, tres trompetes, timbales i continu. Va sonar per primera vegada el dia de Nadal de 1723, però la versió que s'interpreta habitualment

és la que el mateix Bach va revisar anys després, abaixant la tonalitat mig to respecte de l'original (Re major) i amb petits ajustaments d'instrumentació. El resultat és una obra més condensada però molt dinàmica, en dotze breus moviments, que combina àries, duos, trios i fragments corals, amb passatges vigorosos i d'altres reflexius, i en tota mena d'estils compositius: en mitja hora de música Bach fa una formidable exhibició del domini que tenia de tots els recursos, estils, gèneres i afectes que caracteritzen la música del barroc. I destaca poderosament la variada gamma d'il·lustracions musicals de paraules clau del text (en llatí) que Bach fa per destacar-ne el significat i reproduir-lo en sons: la multiplicació de veus fins a l'infinit de l'*Omnes generationes* en estil fugat, l'enlluernadora explosió sonora del coral fugat *Fecit potentiam*, la virulència de l'ària *Deposuit potentes*, els cromatismes retòrics al duo *Et misericordia*, la delicadesa polifònica, d'aire quasi renaixentista, del trio *Suscepit Israel*, i el goig esclatant del *Gloria* que desemboca en la represa del tema inicial de l'obra però amb el text *Sicut erat in principio*. Més enllà del festiu esperit nadalenc que empapa tota l'obra, sembla ben bé una demostració dedicada als seus nous patrons (que, recordem-ho, havien escollit Bach per al càrrec com a tercera opció) de tot el que era capaç de crear. Senzillament, una obra mestra.

L'ambient vibrant, festiu i solemne de tota aquesta música barroca tindrà un contrapunt sorprenent que ens farà viatjar fins al present i a casa nostra. L'il·lustre director convidat del concert d'avui, Edmon Colomer, ha volgut incorporar al programa una obra del prestigiós compositor català Bernat Vivancos (Barcelona, 1973) titulada *Aeternam*, composta originalment per a cor a *cappella*, basada en els últims versos de la missa de difunts, i que avui sentirem en una versió per a orquestra de corda. Vivancos la va compondre el novembre de 2012 a la vila de Rupit, responent a un encàrrec del cor nordamericà Salt Lake Choral Artists. És una composició de caràcter polifònic d'uns deu minuts de durada, de sonoritat austera i harmonies netes, pures i cristal·lines, immerses en un ambient plàcid i reflexiu que sembla aturar el temps, i en un estil que recorda les creacions d'Arvo Pärt. En paraules de l'autor, una música que vol reflectir la relació entre la incertesa, la confusió i el dubte de la mort, i la lluminositat, la claredat i la certesa del descans etern, tal i com es percep en la resurrecció de Pasqua. Una obra que aporta un to de pau i consol, ideal per als temps que estem vivint.

Xavier Chavarria, musicòleg

Concert familiar 17.30 h

Edat recomanada: a partir de 5 anys
Durada: 30 minuts

Al-leluia a quatre veus

Tothom sap que, qui canta els mal espanta, però si cantem tots plegats a quatre veus els mals segur que ja no tornen! Us convidem a escoltar un cor de ben aprop, interpretant música del gran Händel, el que va compondre l'*Al-leluia* més famós de la història de la música. David Puertas ens ho explica, amb el Cor Jove Amics de la Unió i l'Orquestra de Cambra de Granollers.

Organització i promoció:

Amb el suport de:

